

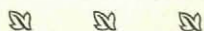
DE „VAR. LICINIATUM" VAN ROBERTSKRUID 187

stelsel gekregen hebben, zijn de laatst ontwikkelde bladeren eerder normaal dan laciniaat.

Ten slotte een opmerking, die in geen verband staat met het vorige. Wie een object zoekt voor het waarnemen van kristalsterren moet de kelkbladen van *G. Robertianum* (normaal of laciniaat), eens bekijken. De sterren komen vrijwel in alle delen van de plant voor, maar in de kelkbladen bevat de opperhuid aan de binnenkant (onderkant) er *in iedere cel* een!

Venlo.

GARJEANNE.

DECEMBER.

Altijd opnieuw mogen wij de aandacht vestigen op het normale van onze zoogenaamd „zachte winters". De strenge winters zijn ongewoon. Natuurlijk maken die den sterken indruk en zoo zijn dan de „doodslaap der natuur, de bittere nood der vogeltjes, het kale winterkleed en wat dies meer zij in de gangbare winterlitteratuur, de kinderversjes terecht gekomen, misschien ook wel onder Duitschen invloed. Menig argeloos kind heeft bittere tranen vergoten over het roodborstje, dat tegen de ramen pikt en koud en stram, om wat eten sjipt.

Daarmee willen we nu niet zeggen, dat we de wintervoeding der vogels en de zorg voor bad- en drinkwater zouden willen nalaten. Heelemaal niet. In de eerste plaats zijn die in onze enkele „echte" winterperioden inderdaad noodig en in de tweede plaats bevorderen wij daarmee het nieuwe verschijnsel in de biologie: de planten- en dierenwereld om en bij huis. Het aantal der vogels, die in de nabijheid der menschen gaan nestelen en die in hun buurt voedsel en veiligheid komen zoeken, neemt steeds toe. Wat nesten betreft, de merels zijn gevolgd door de zanglijsters en door de groote lijsters, de meezen door de goudhaantjes. En op het wintervoer zien we al meer en meer de kleine bonte specht en de groote bonte specht zich voegen bij de meezen en het is wel zeer vermakelijk, om zoo'n groote bonte specht te zien bungelen aan een pindaketting.

Ook de groene specht komt al dichter en dichter bij huis maar vertoont geen „nieuwe" gewoonten. Hij hakt als van ouds gaten in het grasveld en verrast er de mieren in hun winterslaap. Daar gaan er duizenden mee heen. In Thijsse's Hof was zoo'n groene specht een heelen morgen bezig geweest en had er, niet erg netjes, zijn uitwerpselen achtergelaten: vier pakketjes van 3 cm lang. Eén zoo'n pakket heb ik uitgezocht, het bevatte 186 koppen van mieren. Een echte miereneter, die groene grondspecht.

De pimpelmeezen schijnen het van de groenvinken afgezien te hebben, om de bottels van de hondsrozen uit te pluizen en de vruchtjes te eten. Nu al twee jaar achtereen hebben de koolmeezen en de pimpelmeezen al de zaden gegeten uit de Teunisbloemvruchten. De matkopmees toont weer bijzondere voorliefde voor de vruchtjes van hennepnetel en de boschmuis heeft weer geproviandeerd met korenbloemvruchten.

Verleden jaar vloog op 14 December 's middags om twee uur een dwergyleermuisje vlijtig rond bij het oude slot van Oyen aan de Maas. De zanglijsters zongen de heele maand 's morgens voor acht uur. Groenvink, schildvink, pimpelmees duidelijk in paren, de groenvink bracht het zelfs tot pronkbewegingen.

Het is nu wel aardig, om op boomstammen en steenen te gaan letten op groei en ontwikkeling van mossen. Natuurlijk moet ge veilig geplaatste voorwerpen uitzoeken, waar ge kans hebt, om uw waarnemingen een paar jaar achtereen vol te houden. Maak van tijd tot tijd teekening of foto en noteer de lotgevallen van wind en weer. Je kunt hier nog meer plezier van beleven dan van heksenkringen van paddenstoelen, die ik trouwens ook alle aandacht waard blijf vinden. Mijn heksenkring van de nevelzwam is dit jaar weer voor den dag gekomen, maar raakt leelijk aan het verlopen. De volgende maand zal ik u zijn laatsten plattegrond vertoonen.

JAC. P. THIJSE.

